

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie Wydział VI Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Roslan-Karasińska

po rozpoznaniu w dniu 22 sierpnia 2014 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. S.

przeciwko T. K.

o ustalenie istnienia stosunku pracy, wynagrodzenie za pracę

postanawia:

1. umorzyć postępowanie w sprawie częściowo w zakresie żądania ustalenia istnienia stosunku pracy;
2. w zakresie żądania wynagrodzenia uznać się niewłaściwym i sprawę przekazać celem rozpoznania do Sadu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie I Wydział Cywilny jako właściwego rzeczowo i miejscowo.

UZASADNIENIE

G. S. w dniu 5 czerwca 2014 roku wniósł przeciwko T. K. prowadzącemu działalność gospodarczą przy ulicy (...)w W. (P.) pozew o zasądzenie na jej rzecz kwoty 1.600 zł wraz z odsetkami od dnia 15 listopada 2013 r. tytułem wynagrodzenia za wykonanie malowania podziemnego garażu (...) przy ul. (...) w W. pracę oraz o ustalenie istnienia stosunku pracy.

Następnie pismem z dnia 9 lipca 2014 roku powód cofnął pozew w zakresie żądania ustalenia istnienia stosunku pracy.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Ponadto art. 469 k.p.c. wskazuje, iż Sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego. Pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku (art. 203 § 1 k.p.c.).

Wobec nie stwierdzenia przez Sąd niedopuszczalności cofnięcia pozwu w przedmiotowej sprawie, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia - pkt 1.

Z treści pozwu wynika, iż dochodzonego przez powoda kwota wynagrodzenia nie jest związana z łączącym strony stosunkiem pracy, ale z łączącą je umową o dzieło. Oznacza to, iż powoda z pozwanym nie łączył stosunek pracy, a jedynie stosunek cywilnoprawny, w ramach którego może być ewentualnie rozpatrywana słuszność podniesionego roszczenia.

Zgodnie z art. 476 § 1 k.p.c. przez sprawy z zakresu prawa pracy rozumie się sprawy: o roszczenia ze stosunku pracy lub z nim związane, o ustalenie istnienia stosunku pracy, jeżeli łączący strony stosunek prawny, wbrew zawartej między

nimi umowie , ma cechy stosunku pracy, o roszczenia z innych stosunków prawnych, do których z mocy odrębnych przepisów stosuje się przepisy prawa pracy, o odszkodowania dochodzone od zakładu pracy na podstawie przepisów o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Jak wskazano wyżej z analizy przedłożonych przez powoda dokumentów wynika, że stron nie łączył stosunek pracy, powód nie wnosił również o ustalenie istnienia takiego stosunku. Oznacza to, iż niniejsza sprawa nie nosi cech sprawy z zakresu prawa pracy, w związku z czym powinna zostać przekazana do Sądu właściwego do rozpatrywania roszczeń związanych z łączącymi strony stosunkami cywilnoprawnymi.

Zgodnie z wynikającym z treści pozwu adresem pozwanego właściwy miejscowo dla rozpoznania niniejszej sprawy powinien być Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie I Wydział Cywilny.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 476 § 1 k.p.c w związku z art. 200 § 1 k.pc. należało orzec jak w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)